

Arrest

nr. 234 233 van 19 maart 2020
in de zaak RvV X/ IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 11 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. MAERTENS *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Georgische nationaliteit en bent u van Georgische origine. U bent geboren in 1987 te Kutaisi, Georgië. U diende een eerste asielaanvraag in in België op datum van 28 augustus 2008. U verklaarde dat u verschillende oproepingen van het leger heeft genegeerd en dat de militaire autoriteiten maximaal drie keer bij u waren langsgekomen. Uw moeder werd echter ernstig ziek in 2006, waarna u door de militaire autoriteiten met rust werd gelaten. Na het overlijden van uw moeder in 2008, kreeg u echter opnieuw een oproeping voor uw legerdienst. U werd vrij snel gemobiliseerd om te gaan strijden in Zuid-Ossetië. Ondertussen was uw bevelhebber ook door iemand anders vervangen. Omwille van de ontstane chaos ter plaatse, het feit dat u geen vertrouwen had in uw

nieuwe bevelhebber en het feit dat u zich afvroeg waarom jongeren moesten vechten en sterven, besloot u Georgië te verlaten. U verliet Georgië op 10 augustus 2008 en via Turkije reisde u met de vrachtwagen naar België, waar u een asielaanvraag indiende op 28 augustus 2008. Deze asielaanvraag werd op datum van 22 oktober 2009 beëindigd met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd op 18 februari 2010. U diende een cassatieberoep in tegen deze beslissing, hetwelk werd verworpen op 30 april 2010.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd diende u op datum van 17 augustus 2010 een tweede asielaanvraag in. U verklaarde dat u helemaal niet in het leger had gediend en dat u in Georgië geen problemen heeft gekend. U bent enkel vertrokken omdat u geen ouders meer had. De DVZ nam inzake deze asielaanvraag op datum van 24 augustus 2010 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. Kort hierop werd u door de Belgische overheid naar Georgië gerepatriëerd.

In 2010 huwde u daar met uw huidige vrouw, K. T. (...) (O.V. (...)), en jullie kregen samen drie zonen: D. (...), I. (...) en Da. (...). Omwille van onderstaande problemen verliet u Georgië een tweede maal op 28 mei 2019 met uw vrouw en met uw drie kinderen. U diende een derde verzoek om internationale bescherming in op 5 juni 2019 en uw vrouw diende op diezelfde dag een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Volgens uw verklaringen verhuurde u chalets via onder meer het online platform Booking. Deze chalets bevonden zich in Bakuriani en in Kobuleti. De chalets in Kobuleti huurde u zelf van G. G. (...), iemand die vroeger een hoge functie had bekleed bij het ministerie van Binnenlandse Zaken. Uw contract was ingegaan in 2017 en was geldig voor vijf jaar. In april 2019 kreeg u een telefoontje van G. (...) waarin hij zei dat hij u graag zou spreken. Enkele dagen later, begin april, sprak u met G. (...) af in een café in Bakuriani, waar u op dat moment met uw gezin verbleef. G. (...) vertelde u dat hij zijn appartementen terug wou en hij gaf u enkele dagen om hierover na te denken. Enkele dagen later belde hij u opnieuw op en omdat de chalets reeds voor de zomer van 2019 waren geboekt, vroeg u hiervoor een financiële compensatie. G. (...) werd boos en weigerde dit. Hij eiste zelfs dat u de huur voor de zomer, namelijk 20.000 lari, ook nog zou betalen. U weigerde dit en toen werd u door zijn zoon, R. G. (...), die een hoge functie bij de Georgische inlichtingendienst bekleedt, bedreigd via SMS, Facebook Messenger en per telefoon. U besloot bijgevolg klacht in te dienen tegen deze twee personen en u deed dit bij uw buurman, B. T. (...), die bij de politie werkte. U liet uw telefoon ter plaatse zodat ze de bedreigingen konden nagaan. De volgende dag werd u door B. (...) gecontacteerd en hij zei dat uw klacht geen zin had omdat die twee personen hoge functies bekleedden bij het ministerie. Hij raadde u aan om uw klacht in te trekken, maar dat deed u niet. U besloot dat uw leven en dat van uw gezin in gevaar was en u besloot samen met uw vrouw en drie kinderen om het land te verlaten. Jullie verlieten Georgië per vliegtuig met jullie paspoorten op 28 mei 2019 en diezelfde dag kwamen jullie aan in België. Jullie dienden een verzoek om internationale bescherming in op 5 juni 2019.

Verder vreest u dat uw zoon I. (...) geen toekomst heeft in Georgische omwille van zijn autisme. Jullie verklaren dat hij geen toegang heeft tot een aangepaste behandeling, tot de financiering hiervoor en dat hij ook tot buitengewoon onderwijs geen toegang heeft.

Ter staving van jullie verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw origineel paspoort en dat van uw vrouw en kinderen, medische attesten van uw zoon I. (...), algemene informatie over autisme, een document betreffende zijn status als invalide, kopieën van zes overschrijvingen aan G. (...), dreigberichten via sociale media, kopieën van reservaties van Booking, foto's van uw chalets en documenten van de verhuur van uw chalets.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw derde verzoek tot internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Immers, uit het administratieve dossier van uw huidige en derde verzoek om internationale bescherming blijkt vooreerst dat u geenszins verwijst naar de eerder door u vermelde problemen in Georgië (u vreesde namelijk vervolging wegens het negeren van verschillende oproepingen door het Georgische leger). Het feit dat u geen enkele bijkomende inhoudelijke verklaring aflegt noch nieuwe documenten ter staving hiervan, maakt dat er niets wijzigt aan de reest vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze problemen. Zo werd uw eerste asielaanvraag door het CGVS namelijk afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. Het door u ingediende cassatieberoep werd verworpen. Uw tweede asielaanvraag werd door de DVZ niet in overweging genomen en u ging niet in beroep, waarna u werd gerepatriëerd naar uw land van herkomst. Gegeven bovenstaande bent u er niet in geslaagd om het ongeloofwaardig karakter van deze asielmotieven te herstellen.

In het kader van uw huidige en derde verzoek haalt u verder aan dat u vervolging vreest door hooggeplaatste overheidsfunctionarissen in Georgië omdat u weigerde om de van hen gehuurde chalets voortijdig terug te geven. Zo werd u verschillende malen bedreigd door G. (...) en R. G. (...) en dit via Facebook Messenger, SMS en per telefoon. Daarnaast vreest u dat uw zoon, omwille van zijn autisme, geen toekomst heeft in Georgië. U verklaart dat hij geen toegang heeft tot een aangepaste behandeling, tot de financiering hiertoe en tot buitengewoon onderwijs (DVZ verklaring volgend verzoek, rubriek 15; CGVS, p. 4, 7). U bent er echter niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in uw hoofd of in hoofd van uw gezin aannemelijk te maken en dit om onderstaande redenen.

Vooreerst wordt de geloofwaardigheid van deze bedreigingen in de kiem gesmoord daar uw verklaringen geen blijk geven van interesse in uw vervolgers. Zo zou kunnen worden verwacht van een verzoeker dat hij meer informatie zou willen hebben over de personen die hem bedreigen alvorens hij finaal, samen met zijn vrouw en kinderen, zijn land van herkomst zou verlaten, wat in casu niet het geval is. Zo weet u niet welke functie G. G. (...) bekleedde bij het ministerie van Binnenlandse Zaken of tot wanneer hij bij het ministerie zou hebben gewerkt (CGVS, p. 9). Hoewel uw buurman u persoonlijk op de hoogte heeft gesteld van het feit dat G. (...) en R. (...) hoge functies bekleedden of bekleed hadden bij het ministerie en dat uw klacht tegen hen geen zin had, heeft u verder geen bijkomende informatie gevraagd aan hem over deze personen. U hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat het voor u reeds voldoende was en dat u geen details heeft gevraagd (CGVS, p. 12). Deze uitleg is echter niet aannemelijk. U verklaart wel dat u G. (...) online heeft opgezocht, maar u niets over hem heeft teruggevonden (CGVS, p. 9). Dit feit maakt het des te meer frappant dat u alsnog geen bijkomende informatie heeft gevraagd aan uw buurman, uw rechtstreekse bron van informatie. Van iemand die samen met zijn vrouw en zijn drie kinderen zijn land van herkomst ontvlucht, een nochtans niet te onderschatten onderneming, kan evenwel verwacht worden dat hij meer moeite zou doen om informatie te bekomen van en meer interesse zou tonen in de personen door wie hij wordt bedreigd. Het feit dat uw buurman bovendien de bron was van deze initiële informatie, maar u hem hierover zelfs geen bijkomende vragen heeft gesteld, doet de wenkbrouwen fronsen. Bijgevolg worden er twijfels geplaatst bij de bedreigingen die u van hen zou hebben ontvangen.

Ten tweede wordt de geloofwaardigheid verder onderuit gehaald door het feit dat u zich tegenspreekt over hoeveel keer u met G. (...) persoonlijk contact heeft gehad. Zo verklaarde u bij de DVZ dat G. (...) u op het einde van de winter in 2019 had gecontacteerd (DVZ verklaring volgend verzoek, rubriek 15). U herhaalt dit op het CGVS. Zo belde u met hem in maart of april 2019 om af te spreken en heeft u hem begin april ontmoet in Bakuriani (CGVS, p. 7). Over het volgende persoonlijke contact tussen u en G. (...) spreken uw verklaringen bij de DVZ en op het CGVS zich echter tegen. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u G. (...), nadat u reeds verschillende dreigberichten had gekregen en nadat u een klacht had ingediend (nvdr. eind april, CGVS, p. 12), op een keer had gezien en dat u hem toen heeft beloofd om de gevraagde som geld in augustus te betalen (DVZ verklaring volgend verzoek, rubriek 15). Op het CGVS verklaart u echter dat u G. (...) na die ene ontmoeting in Bakuriani op het einde van de winter (begin april 2019) niet meer had gezien (CGVS, p. 13). U geconfronteerd met het feit dat u bij de DVZ verklaard had G. (...) nogmaals persoonlijk te hebben gezien na de dreigementen en de klacht die u had ingediend (eind april 2019), antwoordt u dat u dat toen niet heeft gezegd (CGVS, p. 13). U gezegd dat uw verklaringen u bij de DVZ werden voorgelezen, iets wat u bovendien beaamt, en dat u deze voor akkoord heeft ondertekend (nadat u zelfs nog een fout had gecorrigeerd), antwoordt u weerom dat u dat toen niet heeft verteld (CGVS, p. 13). Het ontkennen van bepaalde verklaringen afgelegd bij de DVZ, terwijl u deze voor akkoord heeft ondertekend en u zelfs nog een fout had gecorrigeerd, is evenwel geen afdoende verklaring voor dergelijke tegenstrijdigheid. Ook de verdediging van uw advocaat hieromtrent wijzigt niets aan de pertinentie van deze tegenstrijdigheid. Zo verklaart hij dat er nog wel meer tyfouten in het verslag van de DVZ staan en dat de naam van R. (...) foutief als S. (...) werd opgeschreven.

Hierbij wordt opgemerkt dat uw ondubbelzinnige verklaring geenszins vergeleken kan worden met enkele typfouten en dat u wel degelijk de kans heeft gekregen om opmerkingen te maken, maar dat u toen alleszins geen correctie heeft gemaakt met betrekking tot de laatste ontmoeting met G. (...). Gegeven bovenstaande blijft deze tegenstrijdigheid standhouden en wordt de geloofwaardigheid van de bedreigingen door G. (...) en R. (...) verder onderuit gehaald.

Ten derde wordt opgemerkt dat het opvallend en weinig waarschijnlijk is dat een overheidsfunctionaris, R. G. (...), met een hoge positie nota bene bij de Georgische inlichtingendiensten, het zou riskeren om iemand schriftelijk en onder zijn eigen naam te bedreigen en af te persen op sociale media en zo zijn eigen reputatie en carrière in gevaar te brengen en zo bewijs te leveren voor een strafbaar feit. Uit het door u neergelegde dreigbericht via Facebook blijkt namelijk dat hij ermee dreigt dat u uw benen zal verliezen indien u de rest van het resterende bedrag niet zou terugbetalen. Deze onwaarschijnlijkheid doet de geloofwaardigheid van deze bedreigingen verder kelderen.

Ten vierde blijkt niet uit uw verklaringen dat u veel moeite en inspanningen zou hebben geleverd om een oplossing te zoeken voor uw probleem. Zo heeft u uw volledige situatie en bovendien dus ook de beslissing om uw land van herkomst te verlaten van (de mening van) één politiemedewerker laten afhangen. Toen uw buurman, die bij de politie werkt, u vertelde dat uw klacht geen zin had omdat G. (...) en zijn zoon hoge functies bekleedden bij de overheid, heeft u het hier bij gelaten. Het is echter zeer bemerkenswaardig dat u uw zaak na het advies van slechts één politiemedewerker reeds verloren achtte. Het feit dat u bovendien uw ganse leven en dat van uw vrouw en drie kinderen heeft laten afhangen van één politiemedewerker, die u bovendien zelf om geen enkele bijkomende informatie heeft gevraagd betreffende uw vervolgers of uw opties, is frappant. Daarnaast heeft u bovendien ook geen juridische hulp ingeschakeld hoewel uit uw verklaringen blijkt dat uw contract wel degelijk een clause bevatte over contractbreuk. Van iemand die werd bedreigd en daarom zijn land van herkomst heeft verlaten samen met zijn vrouw en zijn drie kinderen, kan evenwel verwacht worden dat hij zijn lot en dat van zijn familie niet van één politiemedewerker zou laten afhangen en dat hij meer moeite zou doen om een oplossing te zoeken voor zijn probleem, wat in casu niet het geval is. Bijgevolg wordt er afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van de bedreigingen van G. (...) en R. G. (...).

Uiteindelijk dient nog te worden opgemerkt dat hoewel u klacht heeft ingediend bij de Georgische autoriteiten, u er niet in geslaagd bent om dit te staven met documenten. U verklaart dat u dit document bent kwijtgespeeld in België. Zelfs indien u dit document zou zijn verloren, kan van een verzoeker, die bovendien goede contacten heeft bij de politie daar hij bij zijn buurman klacht heeft ingediend, verwacht worden dat hij deze klacht enigszins zou kunnen staven, wat in casu niet het geval is.

Gegeven bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan de bedreigingen die u heeft gekregen van G. (...) en R. G. (...) en bent u er met andere woorden niet in geslaagd om uw persoonlijke vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in uw hoofd of in hoofd van uw gezin aannemelijk te maken.

Naast de vermeende bedreigingen aan uw adres omwille van het niet vroegtijdig teruggeven van uw gehuurde chalets, halen u en uw vrouw in hoofd van jullie autistische zoon I. (...) problemen van discriminatorische aard aan. Vooreerst halen jullie aan dat I. (...) geen toegang had tot een aangepaste medische behandeling en tot de financiering hiervoor. Daarnaast had hij evenmin toegang tot aangepast buitengewoon onderwijs. Vervolgens had jullie zoon ruzie op school met een andere jongen over speelgoed en mocht hij niet deelnemen aan het nieuwjaarsfeest van de kleuterschool. Voorts werd uw zoon verzocht om niet meer terug te keren naar de kleuterschool. Verder verklaren jullie dat hij problemen kende op het opgebaar vervoer.

Wat betreft de toegang tot de aangepaste medische behandeling en tot de financiering hiervoor dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet de intentie blijkt vanwege de Georgische autoriteiten om burgers, met de middelen waarover de autoriteiten beschikken, redelijke gezondheidszorg te ontfangen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Zo verklaart u dat ouders met autistische kinderen in Georgië in het algemeen te maken krijgen met dezelfde problemen van u en uw vrouw betreffende aangepaste behandeling (CGVS, p. 4). Bovendien geniet uw kind op dit moment ook een soort van pensioen van de Georgische autoriteiten (CGVS, p. 6). Hieruit blijkt dus niet dat de Georgische overheid uw zoon moedwillig niet zou willen ondersteunen. Voorts blijkt ook niet dat uw kind deze zorg omwille van redenen van de Conventie ontegenzeggend zou worden. Zo verklaart u dat er wel degelijk aangepaste behandeling en de financiering hiertoe voorhanden zijn in Tbilisi, maar dat de wachtlijsten heel lang zijn. Zo moest u 3 jaar wachten alvorens u op financiering zou kunnen rekenen en daarna nog ettelijke jaren alvorens uw zoon aangepaste behandeling zou krijgen (CGVS, p. 4). Gegeven bovenstaande kan worden gesteld dat de door u aangehaalde medische problemen (toegang tot aangepaste behandeling en tot financiering hiervoor) in hoofd van uw zoon geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Voor de beoordeling van medische elementen wordt verwezen naar een andere procedure, namelijk een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft het niet hebben van toegang tot aangepast onderwijs en het feit dat jullie zoon niet mocht terugkeren naar zijn kleuterschool kan verder opgemerkt worden dat jullie als ouders onvoldoende inspanningen hebben geleverd om de toegang van jullie zoon tot aangepast onderwijs te verzekeren. Uit jullie verklaringen blijkt namelijk dat jullie slechts één kleuterschool hebben bezocht en dat jullie zich meteen bij deze eerste school konden inschrijven. Dit bovendien ondanks het feit dat de directeur van bij het begin reeds aangaf dat hij over onvoldoende zorgleerkrachten beschikte (CGVS, p. 4). Dergelijke verklaring getuigt vooreerst niet van een discriminatoire bejegening, maar daarentegen van een welwillendheid jegens jullie zoon. Toen bleek dat uw zoon na december 2018 niet meer naar school kan gaan, heeft u niet geprobeerd om uw zoon ergens anders in te schrijven omdat u tot september 2019, de aanvang van het nieuwe schooljaar, moest wachten hiervoor. Met andere woorden blijkt niet uit jullie verklaringen dat jullie zoon op geen enkele manier toegang zou hebben tot aangepast onderwijs.

Voor de volledigheid dient nog te worden benadrukt dat het CGVS noch het recht op onderwijs miskent noch de mogelijks problematische toegang tot onderwijs voor autisten in Georgië minimaliseert. Echter wordt geconcludeerd dat een gebrek aan gespecialiseerd onderwijs in uw eigen regio geenszins vervolging of een reëel risico op ernstige schade uitmaakt. Algemene tekortkomingen in de onderwijsvoorzieningen van een land volstaan niet om te spreken van een individuele bedreiging die kan worden aangemerkt als vervolging of ernstige schade.

Voor zover de andere door uw zoon meegemaakte problemen (ruzie op school, niet mogen deelnemen aan nieuwjaarsfeest en problemen op openbaar vervoer) zouden zijn veroorzaakt door of verergerd door discriminatoire motieven, moet worden vastgesteld dat uit jullie verklaringen niet gebleken is dat deze feiten vervolging in de vluchtelingenrechterlijke zin zou inhouden daar zij onvoldoende ernstig en zwaarwichtig zijn. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moet de discriminatie van dergelijke aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechterlijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Het hebben van ruzie op school, het zich gesloten gedragen op school en het niet mogen deelnemen aan het nieuwjaarsfeest, hoe betreurenswaardig ook, getuigen echter niet van zulke ernst en zwaarwichtigheid dat zij als feiten van vervolging kunnen worden aanzien. Bovendien bent u er ook niet in geslaagd om aan te tonen dat deze incidenten dermate ingrijpend en systematisch zouden zijn dat hij nergens in zijn land van herkomst nog naar school zou kunnen/mogen gaan. Hiervoor wordt verwezen naar bovenstaand argument, met name dat jullie hem slechts in één kleuterschool hebben ingeschreven en verder geen moeite gedaan hebben om voor hem een andere school te zoeken.

Uit jullie verklaringen blijkt niet dat het geheel van de problemen van jullie zoon van dergelijke aard is dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechterlijke zin. Zo bevatten jullie verklaringen immers geen aanwijzingen van een ernstige intentionele bedreiging van zijn vrijheid, zijn leven of zijn fysieke integriteit door de autoriteiten of door derden.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw origineel paspoort en dat van uw vrouw en kinderen, medische attesten van uw zoon I. (...), algemene informatie over autisme, een document betreffende zijn status als invalide, kopieën van zes overschrijvingen aan G. (...), dreigberichten via sociale media, kopieën van reservaties van Booking, foto's van uw chalets en documenten van de verhuur van uw chalets. Deze zijn echter niet van dien aard om iets te wijzigen aan bovenstaande analyse.

Wat betreft jullie paspoorten wordt opgemerkt dat deze louter betrekking hebben op jullie identiteit, dewelke niet wordt betwist. Wat betreft de medische attesten van uw zoon I. (...), de algemene informatie over autisme en het document betreffende zijn status als invalide wordt opgemerkt dat deze volledig betrekking hebben op zijn medische problematiek, dewelke hierboven reeds werd besproken (cf. supra). Gegeven deze problematiek veemd is aan asiel, veranderen deze documenten dus niets aan bovenstaande analyse. Wat betreft de kopieën van reservaties van Booking, de foto's van uw chalets en

de documenten van de verhuur van deze chalets wordt opgemerkt dat deze documenten enkel aantonen dat u deze chalets heeft verhuurd, meer niet. Dit wordt bovendien ook niet betwist in deze beslissing. Wat wel wordt betwist is de geloofwaardigheid van de bedreigingen die u omwille hiervan heeft gekend. De dreigberichten die u uiteindelijk hierover heeft neergelegd veranderen evenmin iets aan bovenstaande analyse daar documenten enkel enige bewijswaarde toegekend krijgen indien deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Bovendien kunnen deze berichten door eender wie geschreven zijn en tonen zij geenszins aan dat u met hooggeplaatste overheidsfunctionarissen problemen zou hebben gekend. Voorts zij er nogmaals op te worden gewezen dat het onwaarschijnlijk is dat een openbaar functionaris in eigen naam een schriftelijke bedreiging zou maken en aldus onmiddellijk bewijs zou leveren aan een strafbaar feit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel gaat verzoekende partij in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen dan wel te verklaren. Zij beroept zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2019 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: “In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”.

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 15 december 2019 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de

Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.3. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift de motivering in de bestreden beslissing omtrent de door haar in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming aangehaalde problemen (zij vreesde namelijk vervolging wegens het negeren van verschillende oproepingen door het Georgische leger) en omtrent haar verklaring dat zij vreest dat haar zoon I. geen toekomst heeft in Georgië omwille van zijn autisme in haar verzoekschrift geheel ongemoeid laat, waardoor deze motieven van de bestreden beslissing als onbetwist en vaststaand worden beschouwd.

2.2.4. Verder duidt de Raad erop dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt gemotiveerd dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoekende partij dat zij in Georgië door hooggeplaatste overheidsfunctionarissen bedreigd werd omdat zij weigerde om de van hen gehuurde chalets voortijdig terug te geven en dit omdat (i) haar verklaringen geen blijk geven van interesse in haar vervolgers; (ii) verzoekende partij zich tegenspreekt over hoeveel keer zij met G. persoonlijk contact heeft gehad; (iii) het opvallend en weinig waarschijnlijk is dat een overheidsfunctionaris met een hoge positie, *nota bene* bij de Georgische inlichtingendiensten, het zou riskeren om iemand schriftelijk en onder zijn eigen naam te bedreigen en af te persen op sociale media en zo zijn eigen reputatie en carrière in gevaar te brengen en zo bewijs te leveren voor een strafbaar feit; (iv) uit haar verklaringen evenmin blijkt dat zij veel moeite en inspanningen zou hebben geleverd om een oplossing te zoeken voor haar probleem; en (v) verzoekende partij hoewel zij klacht heeft ingediend bij de Georgische autoriteiten er niet in geslaagd is om dit te staven met documenten. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen concrete argumenten bijbrengt die voormelde vaststellingen, die de geloofwaardigheid van haar asielaanvraag ondergraven, in een ander daglicht plaatsen.

2.2.5.1. Verzoekende partij stelt vooreerst dat het manifest onjuist is te stellen dat zij geen interesse zou tonen naar haar vervolgers, nu zij immers wel degelijk getracht heeft meer informatie over hen te bekomen via het internet. Gelet op de functie van R. G. bij de Georgische inlichtingendienst en het feit dat het reeds enige tijd geleden is dat G. G. deel uitmaakte van het ministerie van Buitenlandse Zaken, is het overigens niet zeer verwonderlijk dat er niet op eenvoudige wijze informatie over hen is terug te vinden, bijvoorbeeld via het internet. Bovendien beschikte zij wel degelijk reeds over aanzienlijk wat informatie over haar vervolgers, nu zij uit verschillende bronnen vernomen had dat zij hooggeplaatst en invloedrijk waren zonder dat hiervoor bijkomend onderzoek nodig was. Het was voor verzoekende partij niet van belang te weten welke functies deze personen bekleedden aangezien het voldoende vaststond dat zij zich in invloedrijke posities bevonden en haar en haar gezin schade konden toebrengen. Tevens moet rekening gehouden worden met het feit dat verzoekende partij laaggeschoold is en "*bijgevolg niet even intuïtief of kritisch (is) als de gemiddelde Belg zou zijn in deze situatie*".

2.2.5.2. De Raad duidt er evenwel op dat in de bestreden beslissing reeds wordt gemotiveerd dat de uitleg van verzoekende partij dat het voor haar reeds voldoende was te weten dat dit hooggeplaatste personen waren en dat zij geen verdere details heeft gevraagd, niet aannemelijk is, gelet op het feit dat verzoekende partij wel G. online zou hebben opgezocht maar niets over hem kon vinden waardoor het des te frappanter is dat zij niet alsnog bijkomende informatie heeft gevraagd aan haar buurman, haar rechtstreekse bron van informatie. Er dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij in haar verweer niet verder komt dan het louter herhalen van deze eerder gegeven verklaringen en het uiten van loutere vergoelijkingen, hetgeen allerm minst soelaas biedt. De Raad treedt verwerende partij bij in de motivering dat van iemand die samen met zijn vrouw en zijn drie kinderen zijn land van herkomst ontvlucht – een niet te onderschatten onderneming – verwacht kan worden dat hij meer moeite zou doen om informatie te bekomen van en meer interesse te tonen in de personen door wie hij wordt bedreigd, hetgeen verzoekende partij evenwel heeft nagelaten. Het feit dat haar buurman bovendien de bron was van deze initiële informatie, maar verzoekende partij hem zelfs geen bijkomende vragen heeft gesteld, ondergraaft op ernstige wijze de geloofwaardigheid van de beweerde bedreigingen vanwege G. en R. De laaggeschooldheid van verzoekende partij – zij ging ongeveer tot haar vijftiende naar school en studeerde nadien nog verder maar maakte haar opleiding niet af (administratief dossier, stuk 18, map eerste verzoek, gehoorverslag CGVS d.d. 10/02/2009, p. 3) – doet hieraan geen enkele afbreuk.

2.2.6.1. In verband met de vaststelde tegenstrijdigheid in haar verklaringen over hoeveel keer zij met G. persoonlijk contact heeft gehad, meent verzoekende partij dat dit een “*absoluut detail*” betreft en eerder lijkt te berusten op een vertaal- of typfout tijdens de uiteenzetting bij de Dienst Vreemdelingenzaken nu er immers nog andere vertaal- of typfouten in het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken staan.

2.2.6.2. Waar verzoekende partij gewag maakt van een mogelijke vertaal- of typfout in haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, wijst de Raad erop dat dienaangaande in de bestreden beslissing er reeds op gewezen wordt dat de verklaringen van verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken werden voorgelezen en dat zij deze voor akkoord heeft ondertekend, nadat zij zelfs nog een fout had gecorrigeerd. Wat betreft de typfouten in het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken en het feit dat de naam van R. foutief als S. werd opgeschreven, wordt opgemerkt dat de ondubbelzinnige verklaring van verzoekende partij geenszins vergeleken kan worden met enkele typfouten en dat verzoekende partij wel degelijk de kans heeft gekregen om opmerkingen te maken, maar dat zij toen alleszins geen correctie heeft gemaakt met betrekking tot de laatste ontmoeting met G.

Verder onderstreept de Raad dat redelijkerwijze van verzoekende partij mag worden verwacht dat zij eenduidige verklaringen kan afleggen over het feit of zij G. nog persoonlijk had gezien na de dreigementen en de klacht die zij had ingediend. Zulks betreft geenszins een detail, doch wel de kern van haar asielrelaas. Dat zij hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt, ondergraaft dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid van het door haar voorgehouden asielrelaas.

2.2.7.1. Waar verwerende partij het opvallend en weinig waarschijnlijk acht dat een overheidsfunctionaris, R. G., met een hoge positie *nota bene* bij de Georgische inlichtingendiensten, het zou riskeren om iemand schriftelijk en onder zijn eigen naam te bedreigen en af te persen op sociale media en zo zijn eigen reputatie en carrière dreigt in gevaar te brengen en zo bewijs te leveren voor een strafbaar feit, benadrukt verzoekende partij dat G. G. en R. G. bijzonder veel invloed hebben en ongestraft weg lijken te kunnen komen met afpersing en bedreiging. Verzoekende partij wijst op de mogelijkheid dat R. G. zich “*in een waas van onaantastbaarheid*” bevindt.

2.2.7.2. De Raad treedt verwerende partij evenwel bij in de motivering dat het opvallend en weinig waarschijnlijk is dat een overheidsfunctionaris, R. G., met een hoge positie *nota bene* bij de Georgische inlichtingendiensten, het zou riskeren om iemand schriftelijk en onder zijn eigen naam te bedreigen en af te persen op sociale media en zo zijn eigen reputatie en carrière dreigt in gevaar te brengen en zo bewijs te leveren voor een strafbaar feit. Dat hij dermate onaantastbaar zou zijn dat hij dergelijke daden zonder verdere gevolgen kan stellen betreft slechts een blote bewering van verzoekende partij nu zij over R. G. enkel weet dat hij een hoge functie bekleedt bij de Georgische inlichtingendiensten en geen verdere informatie heeft over deze persoon (administratief dossier, stuk 4, notities CGVS A. G., p. 9).

2.2.8.1. Voorts meent verzoekende partij dat haar niet verweten kan worden dat zij geen verdere actie heeft ondernomen om een oplossing te zoeken voor haar probleem, gelet op de corruptie in het land (bijlagen 5-6 van het verzoekschrift).

2.2.8.2. De Raad wijst evenwel op de terechte motivering in de bestreden beslissing dat het zeer frappant is dat verzoekende partij haar zaak na het advies van slechts één politiemedewerker reeds verloren achtte en dat verzoekende partij haar ganse leven en dat van haar vrouw en drie kinderen heeft laten afhangen van één politiemedewerker, die zij bovendien zelf om geen enkele bijkomende informatie heeft gevraagd betreffende haar vervolgers of haar opties. Tevens is het uiterst bevreemdend dat verzoekende partij geen juridische hulp heeft ingeschakeld hoewel uit haar verklaringen blijkt dat haar contract wel degelijk een clausule bevatte over contractbreuk. Een loutere verwijzing naar algemene informatie over Georgië en de corruptie aldaar volstaat allerm minst om deze vaststellingen te verklaren. Van iemand die werd bedreigd en daarom zijn land van herkomst heeft verlaten samen met zijn vrouw en zijn drie kinderen, kan wel degelijk worden verwacht dat hij zijn lot en dat van zijn familie niet van één politiemedewerker zou laten afhangen en dat hij meer moeite zou doen om een oplossing te zoeken voor zijn probleem, wat *in casu* niet het geval is.

2.2.9. Daar waar verzoekende partij omtrent de motivering dat zij hoewel zij klacht heeft ingediend bij de Georgische autoriteiten er niet in geslaagd is om dit te staven met documenten herhaalt dat zij tijdens een treinreis in België haar tas met documenten verloor en benadrukt dat dit ook zo door haar echtgenote werd verklaard, stelt de Raad vast dat verzoekende partij hiermee voorbijgaat aan de pertinente motivering in de bestreden beslissing dat zelfs indien zij dit document is verloren, van verzoekende partij, die bovendien goede contacten heeft bij de politie daar zij bij haar buurman klacht heeft ingediend, verwacht kan worden dat zij deze klacht enigszins zou kunnen staven, alwaar zij echter

niet in slaagt. Met de loutere herhaling dat zij dit document is kwijtgespeeld in België, stelt zij voormelde motivering op geen enkele wijze in een ander daglicht.

2.2.10. Daar waar verzoekende partij nog benadrukt dat geen tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen de verklaringen van verzoekende partij en die van haar echtgenote, dit terwijl *“sommige vragen zodanig naar de details van een gebeurtenis (toetsten) dat het uitzonderlijk zou zijn dat dat verzoeker en echtgenote hieromtrent een afspraak hadden kunnen maken”*, en in dit verband als bijlage bij haar verzoekschrift haar verklaringen en die van haar echtgenote op het Commissariaat-generaal voegt (bijlagen 3-4, notities CGVS), wijst de Raad erop dat op de commissaris-generaal geenszins de verplichting rust om alle elementen in het voordeel, dan wel nadeel, van de asielzoeker op te nemen in de motivering van de bestreden beslissing. De in de bestreden beslissing gedane vaststellingen aangaande kernelementen van het asielrelaas volstaan om tot het ongeloofwaardige karakter van het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas te besluiten.

2.2.11. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opwerpt dat bij twijfel aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het relaas nauwgezet werd geanalyseerd teneinde te kunnen oordelen of de voorgehouden feiten op waarheid berusten. Verwerende partij concludeerde om bovenstaande redenen terecht dat het asielrelaas in kwestie een ongeloofwaardig karakter kent waardoor enige twijfel niet aan de orde is.

2.2.12. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Georgië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.13. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT